

Nașterea Mântuitorul Isus Hristos – motive și implicații

Pastor **COSTEL GRĂMADĂ**
Biserica FILADELFLIA, Urziceni

De peste două milenii, an după an, sărbătorim nașterea Mântuitorului Isus Hristos. Pentru noi, această sărbătoare este mereu vie și însoțită de bucurie, la fel ca atunci când ne sărbătorim propria noastră zi de naștere. Marele predicator Charles Spurgeon spunea că „nu ar fi corect ca noi să ne sărbătorim ziua noastră de naștere, și s-o uităm pe a Mântuitorului, sau s-o sărbătorim greșit. În timpul ospățului vostru, gândiți-vă la Omul din Betleem, păstrați un loc pentru El în inimile voastre, dați-I glorie Lui, gândiți-vă la fecioara care L-a zămislit, dar, mai presus de toate, meditați la Cel Născut, la Fiul care ni S-a dat”. Așa ar trebui să sărbătorim noi pe Mântuitorul nostru, după mai mult de două mii de ani de la nașterea Lui.

Când vorbim sau scriem despre nașterea Domnului Hristos, nu ne referim la o naștere obișnuită, ci la una supranaturală, cu o profundă semnificație teologică.

Fiul lui Dumnezeu nu doar S-a născut, El „a venit” în lumea noastră. Dintr-o existență nemărginită (Ioan 1.1), El a acceptat să se mărginească în timp și spațiu. Nașterea a fost doar ușa de intrare în această lume măsurată de timp și cuprinsă de spațiu. O lume în care Cel nelimitat și de necuprins (2Cron. 2.6; 6.18) S-a limitat în timp și s-a lăsat cuprins de spațiul geografic în care a trăit ca Om. Mai mult, până să vină în această lume, a îndurat cele nouă luni în pântecul Mariei. Dacă cele nouă luni de așteptare în pântecul Mariei au fost lungi sau scurte pentru El – ca Dumnezeu –, nu știm. El era Dumnezeu și nu socotea timpul după ore, zile, săptămâni, luni sau ani. Știm doar că Emanuel, Fiul lui Dumnezeu, încă din veșnicie a acceptat să vină în lumea noastră de bună voie, suportând toate condițiile naturii și vieții umane. Întruparea Fiului lui Dumnezeu a fost un act de manifestare a puterii și iubirii lui Dumnezeu. Iar noi, plini de bucurie, Îi mulțumim că a venit.

Pentru a Se putea îmbrăca într-un corp omenesc și a veni în această lume, El, Creatorul, a fost conceput de către Duhul Sfânt (Matei 1.10; Luca 1.35).

Nașterea Lui nu a fost o intrare obișnuită în această lume, ci Întruparea lui Dumnezeu. Evanghelistul Ioan afirmă că Logosul era Dumnezeu înainte de a se întrupa: „...Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har și de adevăr...” (Ioan 1.1,14).

Întruparea și, prin urmare, venirea Lui în această lume (Ioan 16.28) a avut câteva scopuri, dintre care cel primordial a fost, așa cum spunea și Maxim Mărturisitorul, „mântuirea noastră”.

Domnul Isus Însuși a afirmat: „...căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea” (Ioan 12.47) și tot El spune „Căci Fiul omului a venit să mântuiască ce era pierdut” (Matei 18.11).

Deci, mântuirea omenirii a fost motivul principal pentru care Fiul lui Dumnezeu a venit în lume. Capacitatea de a se naște dintr-o fecioară a avut-o numai Dumnezeu. Teologul Dumitru Stăniloiaie spune că „dacă nu s-ar fi născut Hristos ca om din fecioară, nu ar fi fost Dumnezeu. Născut ca orice om, ar fi și murit ca orice om, fără să poată învia nici El și fără să poată învia pe alții”. Moartea Lui pe cruce n-ar fi fost mântuitoare, dacă s-ar fi născut cu păcatul care L-ar fi supus morții ca pe toți oamenii – moartea fiind plata pentru păcat. Dar Hristos a transformat moartea, din pedeapsă pentru păcat, în mijloc de trecere la viață în Dumnezeu. El a făcut acest lucru prin faptul că, fiind Fiul lui Dumnezeu, S-a făcut om ca să se aducă jertfă pentru oameni. Ioan Gură de Aur spune despre nașterea și lucrarea mântuitoare a lui Hristos: „Fiind Fiul lui Dumnezeu, S-a făcut Fiul omului pentru a face pe oameni fii ai lui Dumnezeu.”

Alte câteva motive pentru care Fiul lui Dumnezeu a venit în această lume:

A venit în lume ca al doilea Adam pentru a oferi viața. Sfântul apostol Pavel spune că „Omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu.” Al

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9.6)

doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață. [...] Omul dintâi este din pământ, pământesc, Omul al doilea este din cer.” (1Cor. 15.45,48). Dacă prin primul Adam a intrat moartea în lume, prin al doilea Adam este oferită viața. „După cum toți oamenii mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos” (1Cor. 15.22). Hristos, pe cruce, nu a murit ca toți oamenii, în Adam. Moartea Lui a fost asemănătoare cu a tuturor oamenilor, dar nu a fost urmare a păcatului adamic. El era fără păcat. A murit ca Om fără păcat, iar ca Dumnezeu a înviat cu puterea ce o avea de a-Și lua viața înapoi (Ioan 10.17-18) pentru ca, după aceea, să poată oferi viața. Dacă cei născuți din primul Adam sunt supuși morții, cei născuți din al doilea Adam pot moșteni viața veșnică fericită.

A venit să ni-L descopere pe Tatăl și caracterului Lui în toată splendoarea Sa. Isus spune „Eu am venit în Numele Tatălui Meu” (Ioan 5.43). El a venit trimis de Dumnezeu Tatăl (Ioan 5.24) pentru a-L revela lumii acesteia. Mântuitorul Isus Hristos este revelația specială și completă a lui Dumnezeu. Toată slujirea Lui a fost centrată în împlinirea voinței Tatălui ceresc (Ioan 5.30) și în revelarea caracterului Său. Când ucenicul Filip Îi cere lui Isus să le arate pe Tatăl, Mântuitorul îi răspunde: „cine M-a văzut pe mine, a văzut pe Tatăl” (Ioan 14.9). Și, ar mai fi fost Isus îndreptățit să-i spună: „Filipe, dacă vrei să-L vezi pe Tatăl, uită-te mai mult la Mine și la ce fac Eu” căci „Cine Mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine” (Ioan 12.45).

În pilda fiului risipitor, Hristos ne zugrăvește foarte frumos caracterul iubitor, iertător, milos și generos al Tatălui ceresc. „Așa arată Tata”, ne spune și nouă Hristos astăzi. „Și, cum este El așa sunt și Eu, de aceea am venit să-i caut pe toți fiii pierduți ai neamului omenesc care rătăcesc și își văd de drumul lor destrăbălat și departe de casă. Tatăl M-a trimis, iar Eu am venit cu drag să le ofer iertare, să-i spăl și să-i sfințesc prin sângele Meu (o haină nouă). Să le dau o identitate nouă (inel pe deget) și un ospăț grandios în locul cel mai frumos din univers, în prezența Tatălui Meu”.

Vladimir Soloviov (gânditor rus) spune în scrisorile sale duminicale și pascale că „Hristos a revelat faptul că Dumnezeul întrupat în El e mai presus de lege și mai presus de rațiune, și că

poate face mai mult decât să strivească răul cu puterea Sa și să-l descopere prin lumina sa, că El, ca duh infinit al vieții și iubirii, renaște și mântuiește natura pierdută, prefăcând minciuna ei în adevăr, răul în bine, găsindu-Și slava în această lucrare a iubirii atotbiruitoare.” Așa cum spune și evanghelistul Ioan: „Și am văzut slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl” (Ioan 1:14). Fără nașterea lui Isus, noi nu L-am fi cunoscut niciodată pe Tatăl ceresc. Doar prin venirea lui Hristos în trup, Dumnezeu ne este descoperit și ca Tată. Și acest lucru a putut fi făcut în mod plener doar de Fiul lui Dumnezeu întrupat. Căci cine poate vorbi cel mai bine despre Tatăl Său dacă nu Fiul?

A venit ca să fie o Lumină în lume. Isus a afirmat despre Sine: „Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric” (Ioan 12.46). În întunericul religios al vremii era nevoie de Lumina Isus Hristos – Calea, Adevărul și Viața (Ioan 14.6). Hristos a venit să-i elibereze pe oameni de sub întunericul și spiritul religios și să-i restaureze în relația cu Dumnezeu, relație pierdută prin căderea în păcat. Astfel, Hristos este singura Cale de împăcare a omului cu Dumnezeu și a restaurării relației sale cu El.

În întunericul păcătos al omenirii era nevoie de Lumina Isus Hristos – Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii (Ioan 1.29). Pentru a putea ridica păcatul lumii a fost necesar să se coboare El mai întâi, îmbrăcând trup omenesc și devenind Mielul de jertfă fără niciun cusur.

Și Hristos întrupat era „adevărata Lumină, care luminează pe orice om venind în lume” (Ioan 1.9). Iar orice om luminat de Hristos și în care se întrupează (locuiește) Hristos, devine

el însuși o lumină. Isus spune: „voi sunteți lumina lumii” (Matei 5.14).

A venit să-i cheme pe cei păcătoși la pocăință, după cum Îl citează evanghelistul Luca: „N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.” (Luca 5.32). Primul mesaj de evanghelizare rostit de Isus a fost „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 4.17). El l-a chemat pe Matei de la vamă și pe Zacheu din ascunzătoarea frunzelor de dud. El cheamă pe cei marginalizați și lepădați de societate pentru a le oferi mântuirea și iertarea de păcate. Dacă S-a putut coborî din cer pe pământ, cu atât mai ușor Se poate pleca și spre bătuții și tâlhăriții acestei lumi.

Chemarea Lui răsună peste veacuri: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11.28). Odihna mântuirii și eliberării de sub povara de păcate. „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea” (Ioan 7.37). Fără plată. Când El invită la masă, El achită și nota. Și, slăvit să fie El pentru prețul pe care la plătit pe Crucea de pe Golgota. Fiul lui Dumnezeu, întrupat, chemând păcătoșii la pocăință este un exemplu pe care fiecare credincios ar trebui să-l urmeze.

A venit să ne vorbească despre cer. El era cel mai îndreptățit să vorbească despre cer, căci de acolo a venit. Isus voia să-i îmbărbăteze pe ucenicii triști și dezamăgiți de cele ce-au aflat că urma să se întâmple cu Domnul și Învățătorul lor. Într-o astfel de situație, Mântuitorul vrea să-i desprindă de pământ și să le spună că locul de unde vine El este mult mai frumos. Cerul este un loc cu multe locașuri. „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus” (Ioan 14.2).

(continuare în pag. 6)

Întrupându-se și făcându-se om, Isus Hristos ne-a repus în dreptul de la început în Sine și ne-a dat mântuirea în rezumat și în principiu, pentru ca ceea ce am pierdut prin Adam să redobândim în Hristos Isus. El S-a făcut ceea ce suntem noi, pentru ca noi să devenim ceea ce este El. (Irineu, Contra ereziilor, IV, 38)

(urmare din pag. 5)

Apoi, le spune că în cer le va pregăti și lor un loc, unde îi va duce și pe ei. Poate că Cerul n-ar arăta așa de frumos fără rodul suferințelor lui Isus. De aceea, Isus le spune: „Eu Mă duc să vă pregătesc un loc, și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14.2-3). Acolo, de unde El vine, este un loc unde străzile sunt pavate cu aur, este un loc fără lacrimi, fără dureri, fără noapte și fără moarte (Apocalipsa 21.4). Fără întruparea Lui, omul n-ar fi aflat niciodată despre cum arată Cerul.

Aceste lucruri pe care le-a realizat Isus Hristos prin întruparea Lui ar trebui să fie pentru orice credincios prilej de sărbătoare adevărată.

Azi, după două milenii, impactul nașterii Mântuitorului ar trebui să fie și pentru noi același care a fost pentru păstorii care păzeau turma pe câmpia Betleemului. Vestea adusă de înger păstorilor „Astăzi în cetatea lui David, vi

S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2.11) a produs în ei interes pentru Cel născut. Păstorii au spus: „Haidem să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut de cunoscut Domnul” Unde este acest interes astăzi? Și păstorii „s-au dus în grabă și au găsit pe Maria, pe Iosif, și Pruncul culcat în iesle.” (Luca 2.15-16). Ciudat, să-L găsești pe Dumnezeu, de curând născut (întrupat), culcat într-o iesle. Nu sună a paradox? Pentru îndeplinirea scopurilor întrupării Sale, nu, nu este un paradox. Apostolul Pavel ne spune că „El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce” (Filipeni 2.6-8).

Sărbătoarea nașterii Mântuitorului îl apropie mai tare pe cel credincios de Cel sărbătorit. Ca și păstorii Betleemu-

lui, cu această ocazie ar trebui să-L căutăm mai mult pe El, să-L slăvim și să-L lăudăm pe Dumnezeu cu mai multă ferve, știind că se apropie ziua revenirii Sale pentru a-Și lua Mireasa acasă.

În aceste zile de sărbătoare, fie ca Dumnezeu să ne umple viețile și casele de pacea și bucuria care vin dintr-o relație și o părtășie profunde cu Isus Hristos, Domnul nostru. El este în ceruri și privește la noi, bucurându-se de faptul că ÎL sărbătorim. Oare ar fi greșit să-I spunem lui Isus „La mulți ani, Doamne Isuse!”? Din punct de vedere teologic, nu s-ar potrivi să-I urăm „mai mulți ani”, căci El este veșnic. Dar, din dragostea ce I-o datorăm și cu o atitudine de reverență, cred că această urare ar fi o formă de glori-ficare în spiritul sărbătorii Nașterii Sale. Cred că Isus ar primi-o cu bucurie și plăcere.

Lubiți creștini, haideți să-L înălțăm pe Domnul Hristos mai presus de orice în aceste zile de sărbătoare, căci este SĂRBĂTOAREA LUI!

O comunitate transformată prin puterea Duhului Sfânt

bani pe băutură și țigări, să avem și noi, în sfârșit, pace în localitate”.

Evenimentul a fost coordonat de pastorul de sector Micle Beniamin, mesajul de bază a fost transmis de pastorul Mihai Dumitrașcu, președintele Comunității Regionale Penticostale Constanța, iar invitați speciali au fost frații din organizația APA Bistrița, conduși de Liviu Zegrean și Miclea Ioan.

Comunitatea penticostală din Sinoe se bucură acum de o frumoasă Casă de Rugăciune, de pace și cu ajutorul Duhului Sfânt se înmulțește, deși se află într-o zonă unde cea mai apropiată biserică penticostală este la 45 de Km. **B.M.**

Data de 13 octombrie a.c. a constituit o piatră de hotar pentru Biserica Penticostală „Agape” din Sinoe, județul Constanța – un nou început prin inaugurarea noului lăcaș de cult. Această zi a fost un prilej de mare bucurie pentru o comunitate în care marea majoritate a populației trăiește într-o sărăcie „lucie”, dar cu ajutorul Duhului Sfânt, asemenea celor din Macedonia, credincioșii din Sinoe „au dat naștere la un belșug de binecuvântare”, aspect subliniat și de primarul localității care a afirmat că „își dorește ca tot mai mulți cetățeni să urmeze această cale și, astfel, oamenii să nu mai cheltuie

